

* * *

šalto rasoto puodelio
mėnuo

vaikystė

troškulys
dar jaunas
it kumeliukas

už lango – žalumos
sūkurys
it sapne

lėtas
ir begalinis

šviesuliai
amžiams sustingę
zenite

ir vanduo

keliantis

geliąs

* * *

mano bobutė
tarp tirštų agrastų
žiedadulkių
žolės sultinys
trykšta tarpupirščiuos

visi artimųjų vardai
klampioj juodoj beprotybėj
po užmerktais vokais
prabėga
raina vos atpažįstama
katytė

visi žinomi daiktai
skausmo migloj
votyse įklimpe
aštriais kampais
duria paširdžius

visa jos esybė
tos tirštos žiedadulkės
mirties vasaros blyksnis
lyg kas
saulei spiginant
būtų langą pravėręs

blykst

ir krenta tamsa
prišąla tarpupirščiuos
žolės syvai
sukreša
žiedadulkių luobas

blykst

ir tik
šilumos pasigedus
tyliai iš patalų
išsliuogia
katytė

Prie Švento

Ugnei

laukiu
kol išnirs iš vandens
maža šviesi galvutė
akys suspaustos
susiraukus
veidukas raudonas
lyg vėl gimtų
vėl plėštųsi
į paviršių
iš paskutiniųjų
trokšdama šio gurkšnio
pasaulio

šios šviesos

nežinomybės